

מה שהמן רצה בטענות אלו הי' ללכת נגד מרדכי!

זהו ע"ד הביאור לכך שהמן עשה "עץ גבוה חמישים אמה", דלכאורה מילא לפי מה שקרה בפועל מובן החשבון, היות ונעשה עבור המן ובניו, וכפי שהתרגום חישב איך זה התאים להמן ולעשרת בניו. . אבל המן הרי לא ידע שהולכים לתלותו על העץ ואם כן, מדוע בנה עץ בגובה כזה?

כתוב בספרי מוסר שהמן רצה להראות בעץ זה על מרדכי, שמרדכי הוא אכן יהודי נעלה, יש לו מעלות רבות וכו' אבל הוא מידי "גבוה" בשביל בני ישראל. . הוא אכן דורש לימוד התורה, לימוד עם תשב"ר, הלכות עומר וכו', כל אלו הינם דברים טובים אבל מרדכי הוא נעלה מהעולם, אין לו שייכות אל העולם. אבל מה המן רצה בטענות אלו בפועל - ללכת נגד מרדכי!

משיחת ש"פ שלח ה'תשל"ב

לאחר מכן אמרו הילדים את שנים עשר הפסוקים, כשהרבי מביט בהם וחיוך של הנאה נמוך על פני קדשו, אי אפשר לתאר ברור את פניו של ב"ק אד"ש בשעה זו

יומן מתקופת ה' אדר שני - י"א אדר שני ה'תשד"מ, קביעות ש.ז.

יום ה', ד' אדר שני

בשעת קריאת התורה עיין הרבי בפירש"י בפרשת צו (פרק ז').

* * *

לקראת סוף השבוע, הגיה הרבי קטע משיחת ש"פ פקודי אודות המלוה מלכה של חברת "הצלחה". השיחה הונחה ע"י "הנחות התמימים" והופיעה בפ"ע (באידיש).

ש"ק פ' ויקרא, שבת שקלים, ו' אדר שני היום הכל היה כרגיל, אך לא זכינו להתוועדות.

יום א', ז' אדר שני

הרבי נסע ל"אוהל".

יום ג', ט' אדר שני

אורחים רבים החלו מגיעים היום ל"בית חיינו", הכולט שביניהם הוא ללא ספק ה"פרטיזן" - ר' זושא שי' וילימובסקי אשר כשאד"ש נכנס לזאל, וביציאתו בסיוע כל תפילה ודרך לביתו - מתחיל לשיר שיבנה בית המקדש, והרבי מורה בידו הק' להגברת השירה, ובכלל שמח כאן ומורגשת אווירה כעין "תשריי" (ר' זושא הגיע לחתונת בנו יוס'קה וילימובסקי, שצריכה להיות פה אחרי פורים).

בלילה נערכה בביהכנ"ס הגדול של 770

התוועדות חסידים לרגל מלאות 44 שנים לביאת אדמו"ר הרי"צ לחצי כדור התחתון (ט' אדר שני הוא יום בואו של הרבי הרי"צ לארה"ב בשנת ת"ש). הרבי כתב קודם לכן לרמ"מ פלדמן מבולטימור במענה על הודעתו שתיערך התוועדות: "ויה"ר שיהא בהצלחה רבה. אזכיר עה"צ".

הערב התקבלה ג"כ הידיעה שמחר יתקיים "ראלי" לחיילי צבאות ה' בזאל הגדול של 770, בהשתתפות כ"ק אד"ש.

יום ד', י' אדר שני

בבוקר הודיע הריל"ג שי' למערכות של ה"הנחות", כי הרבי הורה להדפיס מחדש את השיחה שנאמרה בתענית אסתר דאשתקד, ושימכרו זאת במחיר הקרן עוד לפני שהרבי נוסע לביתו - המערכת של ה"הנחות בלה"ק" הספיקו להדפיס לפני שהרבי נסע - בשעה שבע ורבע בערך, אך המערכת של ה"הנחות התמימים" (אידיש) לא הספיקו להדפיס את ה'הנחה' לפני שהרבי יצא לביתו.

אך כבר לפני תפילת ערבית נמכרו במהירות ההנחות באידיש, בלה"ק ובאנגלית במחיר של 5 סענט בלבד, למאות מהתמימים ואנ"ש, ע"מ ללמוד שיחה זו כהכנה לשיחה של מחר ("דברי כיבושין").

שיחות, אגרות ויומנים בענינא דיומא

גליון א (כו)

ד' - י"א אדר שני ה'תשד"מ

יו"ל לחיזוק ההתקשרות לכ"ק אדמו"ר לצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' ויקרא, ה'תשע"ד

מאה ואחר עשר שנה להולדת כ"ק אדמו"ר יוצא לאור על ידי התלמידים השלוחים ישיבות תומכי-תמימים ליובאוויטש באה"ק

זה, בענין של מעשה בפועל וינתנו מטבעות לצדקה. ובהתאם למנהג ישראל, לתת לפני פורים ג' מטבעות של מחצית השקל, יקבל כל אחד ואחת שלש מטבעות: א' – לצדקה, ב' – לצדקה הקשורה בפורים, ג' – לעשות בו כטוב בעיניו – להשתמש בו לדבר טוב, כשר וקדוש. כדי להדגיש יותר את ענין השמחה – אמר הרבי – יסתיים הכנס עם ניגוני שמחה החל מהניגון הקשור עם פורים "אל תירא וגו'", "עוצו עצה ותופר גו'", "ועד זקנה וגו'". וכן הניגון "ווי וואנט משיח נאו" – ניגון בשפת המדינה דווקא, שגם היצה"ר – שיכול לטעון שאינו מבין אידיש, מכיון שאינו מבין "אידישקייט" – גם הוא יוכל להבין את הניגון... ולסיים – בניגון "שיבנה ביהמ"ק במהרה בימינו".

לאחר שהרב העכט סיים לתרגם את השיחה, הוסיף וביקש את הילדים שיקומו ויכריזו שהם מקושרים לרבי שליט"א, על דרך הכרזת ילדי ישראל בזמן מרדכי – דבר שהביא לישיעת ה'. הילדים קמו על רגליהם והכריזו "לא נפרד ממך, אנו עמך" – שלוש פעמים (ראה מסגרת), ובשעה זו פני כ"ק אד"ש היו רציניים מאד.

לאחר מכן ניגנו את הניגונים אותם ביקש הרבי שישירו, והרבי מחא כפיים במהירות הולכת וגוברת.

לאחר מכן נתן הרבי חבילות של מטבעות בני עשר סענט למדריכים והמדריכות שיחיו, ע"מ לחלקם לכאן"א מהילדים, א' לצדקה וכו'.

כשהרבי יצא, הראתה לו ילדה קטנה את ג' המטבעות שניתנו לה, והרבי חיך ונתן לה עוד מטבע.

יום ה' י"א אדר שני (תענית אסתר מוקדם)

לאחר סליחות וקריאת התורה נכנס ל"ג"ע התחתון" הר' י. שם טוב, ושהה שם מספר דקות.

לתפילת מנחה שהתקיימה בביהכנ"ס הגדול, הגיע קהל רב. לאחר התפילה אמר הרבי שיחת "דברי כיבושין".

בפתח השיחה, אמר הרבי, כי כיון שקביעות תענית אסתר בשנה זו שווה לזו של שנה שעברה, מיותר לחזור על הדברים שנאמרו אז ומסיבה זו הדפיסו את השיחה מחדש, כדי שיוכלו ללמוד את הדברים מן הכתב, שהרי כידוע "אותיות מחכימות". הרבי התעכב בעיקר על שני ענינים שיש בהם חידוש בשנה זו – קביעות תענית אסתר כשבוע של פרשת "צו" ומה עוד בשנת העיבור.

בהמשך השיחה הבהיר הרבי עד כמה יש להיזהר שלא להגיע מתוך שמחת הפורים למצב שיעבור על איסורי תורה כלשון הרע, הוצאת שם רע ועל אחת כמה וכמה הרמת יד.

בסוף השיחה עורר הרבי, שיש להזדרז בהכנות לעניני הפורים באופן של "סדר מסודר".

בשעת הצהריים הזאל כבר רעש וגעש מילדים שמילאו (בלע"ר) את כולו, כששתי שולחנות ארוכים הפרידו בין הילדים לילדות, והתזמורת ניגנה, בשעה 2:00 הושלך הס, ומבטי כולם הופנו לעבר הכניסה, וכשבפתח הופיע כ"ק אדמו"ר שליט"א פרצו כולם בשירה אדירה "שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקינו בתורתך", כשהרבי מלווה לכל אורך הדרך את הילדים בתנועות ידיו הנמרצות להגביר את השירה יותר ויותר, וכשהרבי הגיע למקומו התחילו לשיר שיר במנגינה של כינוסי ילדים (המנגינה של 'אנעים זמירות' שנוהגים לשיר בבתי כנסת נוסח ספרד בשבתות) כשילד אחד שר את זה במיקרופון.

ל"קדיש יתום" נעמד אחד הילדים ליד החזן ואמר גם הוא קדיש יתום. והרבי הפנה אליו את מבטו ולא גרע ממנו עין במשך כל זמן אמירת הקדיש, גם לאחר מכן כשניגנו "אל תירא וגו'", הביט אליו הרבי, וכן בחלק מ"קדיש דרבנן" שלאחריו.

לאחר מכן אמרו הילדים את שנים עשר הפסוקים, כשהרבי מביט בהם וחיוך של הנאה נסוך על פני קדשו, אי אפשר לתאר כלל את פניו של כ"ק אד"ש בשעה זו.

הרבי אמר שלוש שיחות (כשבין שיחה לשיחה מתרגם, כרגיל, הרי"י העכט, את הדברים לאנגלית).

בפתח השיחה הראשונה אמר הרבי, שאף שהסדר הקבוע הוא לבאר תחילה את ההוראה הקשורה ליום שבו מתקיים הכנס ואח"כ את ההוראה לימים הבאים, הרי כיון, שהכנס קשור עם פורים, ישנה את הסדר ויתחיל בעניני פורים, וזאת הן משום שבפורים המנהג לשנות במלבושים ובמסכות, והן מכיון שצריכים "לחטוף" ולדבר מיד אודות ענין של שמחה.

בהמשך ביאר הרבי את ההוראה מימי הפורים, שע"י הנהגתם של ילדי ישראל ברוח התורה נתבטלה גזירת המן. הרבי הזכיר את הסיפור אודות שלושת הפסוקים שאמרו התינוקות למרדכי – "אל תירא", "עוצו עצה וגו'" "ועד זקנה וגו'", פסוקים שהיוו תשובה ניצחת למזימות המן. הרבי הסביר כי שלושת הפסוקים סימלו שלשה מצבים שונים שהיו במאורעות הפורים, וכשם שאז היה המן הרע הזה, כן ישנו גם היום "היצר הרע הזה" והסביר כיצד מהווים פסוקים אלו תשובה לטענותיו.

בשיחה השני' הסביר הרבי את ההוראה מיום רביעי כשבוע, בו נבראו "שני המאורות הגדולים": גם כאשר נמצאים בליל הגלות, כאשר מאיר רק "המאור הקטן", צריך יהודי לעשות כל התלוי בו ולהוסיף באור הקדושה כדי לבטל את חשכת ליל הגלות, כן ביאר הרבי את ההוראה משיעור חומש היומי.

בשיחה השלישית אמר הרבי, כי כנהוג יסיימו גם כנס

מענו דראו
 ידאלי"י אדר שני התשס"ח
 הניגון "ווי וואנט משיח נאו" הוא ניגון בשפת המדינה דווקא, כדי שגם היצה"ר - שיכול לטעון שאינו מבין אידיש, מכיון שאינו מבין "אידישקייט" - גם הוא יוכל להבין את תוכן הניגון, וע"ז פועלים שגם "עמי הארץ" מבינים זאת, כך שלא זו בלבד שאינם מפריעים ח"ו לעניני יהדות, אלא אדרבה - הם עוזרים ומסייעים לבני שיוכלו לעסוק בלימוד התורה וקיום המצוות מתוך מנוחה, שמחה וטוב לבב.

אחשוורוש בעצמו מסייע לבנ"י לצאת מהגלות

תיכף ומיד ממש "משנכנס אדר", כו"כ ימים לפני גאולת פורים, באה הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כימי צאתך מארץ מצרים",

ובלשון חז"ל – "מיסמך גאולה לגאולה", "פורים לפסח", ובוזה גופא – גאולת פסח ("כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות") לפני גאולת פורים,

ואז תהי' גם גאולת פורים בתכלית השלימות ("ימי ניסים . . פורים ופסח") – שתמורת המעמד ומצב ד"אכתי עבדי אחשוורוש אנן", הרי אחשוורוש (המושל בכיפה) בעצמו מסייע לבנ"י לצאת מהגלות.

משיחת שבת פ' תרומה, ב' אדר ה'תנשא

טעמו וראו

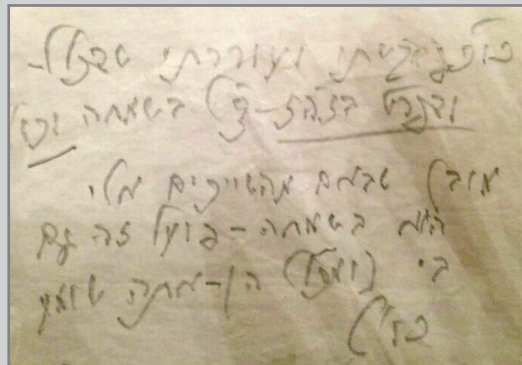
ד"אלי" י' אדר שני ה'תשד"ט
מכיון שמשיח צדקנו יכול לבוא בכל יום - ובנוסח הידוע "אחכה לו בכל יום שיבוא" . . יהי רצון שמשיח צדקנו יבוא תיכף ומיד ממש, "ארו עם ענני שמיא", שהפירוש בזה הוא . . כפשטות הכתוב - שמשיח צדקנו יבוא "עם ענני שמיא" במהירות הכי גדולה, כך שלא יצטרכו להמתין ל"מסמך גאולה לגאולה" . . מכיון שמשיח צדקנו יבוא תיכף ומיד ממש, עוד לפני ימי הפורים. ואז - נקיים את המצוה ד"זכור את אשר עשה לך עמלק" [בשבת פ' זכור, ערב פורים (בקביעות שנה זו)] ביחד עם משיח צדקנו - כפירוש התרגום עה"פ "מלחמה לה' בעמלק מדור דור" "מדרא דעלמא דין ומדרא דמשיחא ומדרא דעלמא דאתי" ונשמע את קריאת המגילה ביחד עם מרדכי ואסתר.

אמריקע איז ניט אנדערש

כ"ק מו"ח אדמו"ר הגיע לכאן בט' אדר ה'ש"ת, אבל כו"כ מחסידיו הגיעו בזמן מאוחר יותר.

– הגעתי לכאן (איש וביתו) בכ"ח סיון ה'תש"א.

משיחת שבת תצווה (זכור) ט' אדר ה'תנשא

מענה לר' משה יצחק העבט
פענוח הכתיב: כוכ"פ [=כמה וכמה פעמים] בקשתי ועוררתי שבכלל - ובפרט בזה"ז [=בזמן הזה] - צ"ל [=צריך להיות] בשמחה וכו' מובן שבאם מהשייכים אלי הוא בשמחה - פועל זה גם בי (ומכלל הן - אתה שומע כו')

כללי) מונחים מכבר אצלי ואיני מגיע לחותמם מרוב הטרדות באיכות] פשוט שבכל הנ"ל אין קפידא ח"ו כלל ולא יסיתו היצר להיות על ידי זה שלא בשמחה ח"ו. מהיר.

ולא עוד, אלא שתולה זה בפירוש דאי קבלת מענה ממני - פירוש שאין לו יסוד כלל! ואחרי הקשר שביננו יותר מעשרים שנה - ["דרך אגב" - במכ' אליו (כלאיש

המשך המענה בכת"ק (שלא הגיע לידני): וכל השייך יותר ובפרט ע"י מעשה בפועל, ויום יומית הרי - הנ"ל הוא ביתר שאת כו' ויום יומית כו', ולפתע נתבשרתי שהוא אינו בשמחה (כ"כ?) וכו'!

כעת אינו שומע את קולו של נשיא דורנו!

ועכ"ז שאין שומעים את קולו של נשיא דורנו עושים את העבודה בשלימות

עניינו של ח' אדר הוא:

ח' אדר היה היום הראשון בו יהושע היה הנשיא, שהרי בו' אדר משה רבינו לבדו היה הנשיא, בז' אדר (שחל בשבת) הייתה "שבת של דיו זוגי" היות שבתחילת היום עדיין משה רבינו היה הנשיא ובחציו השני של היום, לאחר פטירת משה, יהושע התמנה לנשיאות, וכח' אדר יהושע לבדו היה הנשיא.

ההוראה מכך:

קורה מצב שבו נדרש יהודי להתנהג ע"פ שכלו ושיקול דעתו, "משה" איננו ("משה איז אַוועק") והוא נותר לבד. המצב הוא לא כפי שהיה עד עתה שנשיא הדור החזיק בידו ואמר לו איך לנהוג בכל פרט. כעת נדרש ממנו ללכת באופן עצמאי ולפעול.

יכול הוא לטעון: מילא כשהיה שומע הוראות מפורטות מנשיא דורנו – יכול היה לעשות ולפעול בשלימות, אך כעת אינו שומע את קולו של נשיא דורנו! במילא נשאר הוא לשבת במקומו היות ואינו יודע מה לעשות, ללא רבו הוא כאילו אינו!

וזוהי ההוראה מח' אדר, שאז נמצא יהושע לבדו ואעפ"כ עובד הוא עבודתו כראוי בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. ועד"ז בענייננו, למרות שאין שומעים את קולו של נשיא דורנו ואין מקבלים הוראות פרטיות, עכ"ז עושים את העבודה בשלימות.

וכפי שמצינו ביהושע שאף שבחיי משה לא מש מתוך האוהל ועשה רק ע"פ הוראת משה רבינו, אעפ"כ ידע שכאשר אין דרך אחרת – יש לסמוך על שיקול דעתו. כנ"ל.

המשך בעמוד הבא <<<

זהו ג"כ כללות עניין השליחות, שכאשר שולחים שליח אל מקום רחוק, מעבר לים, ששם אינו יכול לקבל הוראות פרטיות כיצד לנהוג בכל פרט, אזי אין הדרך ("ס'איז ניט דער סדר") לתת הוראות על כל צעד ושעל אלא יש לו להסתמך על שכלו הוא, ובלבד שיהיה על פי ההוראות הכלליות ששמע מנשיא דורנו עוד קודם לכן, ואם רק יתייגע – יצליח לכוון לדעתו של נשיא דורנו.

וביום זה מודגש שאע"פ שעד ח' אדר שמעו הוראות מפורטות מנשיא הדור כיצד יש לנהוג, עד כדי כך שאפילו ביום האתמול – ז' אדר – יהושע לא היה הנשיא היחידי היות ש"שבת של דיו זוגי הייתה", כל השבת הייתה של שניהם, הן של משה והן של יהושע. וכשמגיע ח' אדר הרי הוא מורה שעכשיו צריך "להיעמד על הרגליים" ("שטיין אויף אייגענע פיס"), להשתמש בשכל ובשיקול הדעת ולמלא את השליחות בשלימות.

ההוראה הכללית שלומדים מיום זה:

כששולחים שליח למקום רחוק, נותן לו נשיא דורנו, המשלח, הוראות כלליות ונותן לו ברכה להצלחה ונתינת כח לעבודת השליחות. אבל לאחר מכן עליו להשתמש בשכלו ודעתו בשביל למלא את השליחות בהצלחה.

כשהשליח מקבל הוראות פרטיות – זה טוב, אבל על אותם עניינים אחרים שעליהם אינו מקבל הוראות, עליו להשתמש בשכלו וברעתו, ובלבד שיהיה מיוסד על ההוראות הכלליות.

זוהי ההוראה שלומדים מח' אדר, שהוא היה היום הראשון שיהושע התמנה לנשיא.

משיחת ש"פ ויקרא-זכור, ה'תשמ"א

טעמי ודאי

תענית אסתר מוקדם י"א אדר שני ה'תשד"מ

יה"ר שדברים הנ"ל יסייעו לעורר שמכאן ולהבא לא יסתפקו בשמיעת הדברים, בהדפסתם והפצתם וכו', ואח"כ מניחים זאת על"ג המדף עד.. "כשירחיב", והעיון והלימוד בזה נדחה עד קיום הייעוד "ירחיב ה' אלקיך את גבולך" - לאחר ביאת משיח צדקנו!...

לא ניפרד ממך!

סיום ה'ראלי' דיו"ד אדר-שני ה'תשד"מ
דברי הרי"י העכט לחיילי וחילות 'צבאות-השם' במעמד כ"ק אד"ש

ילדים, ברצוני לעשות אתכם היום משהו מיוחד.

הקשיבו, הקשיבו אלי, אבל אתם מוכרחים להקשיב בתשומת לב. כולכם - כל הילדים, הבנים והבנות.

תנו לי לומר לכם משהו, זה יקח לכם דקה אך אני מוכרח לעשות זאת.

אני רוצה את ההקשבה של כולכם.

הסכיתו, בזמנו של המן - כנזכר לעיל - כל הילדים התאחדו והתמודדו איתו. איך הם עשו את זה, היות ומרדכי הצדיק קיבץ את כל הילדים וכשהם נאספו יחד עם מרדכי, ומרדכי סיפר להם מה קרה ומה המן מתכנן לעשות, הם הבטיחו הבטחה מסוימת למרדכי הצדיק. וההבטחה הייתה כשהם אמרו: אנחנו לא הולכים לעזוב אותך, איננו נפרדים ממך, והם אמרו שאנחנו איתך. ובכח זה הייתה למרדכי הצדיק האפשרות להפר את מזימתו של המן הרשע, והנס הגדול של פורים קרה.

כעת, אני רוצה שהילדים כאן יבהירו לרבי, כפי שעשינו למרדכי הצדיק. עמדו על רגליכם ולוו את מה שאומר לכם עכשיו: כולכם עמדו כמו בימים ההם של מרדכי הצדיק, גם לנו יש מרדכי הצדיק בדורנו.

בהמשך לדברי הרי"י העכט מובאים בזאת דברי המדרש במלואם:
אמר ר' לוי, כיון שראה מרדכי את המן בא כנגדו והסוס בידו, אמר דומה אני שאין רשע זה בא אלא להרגני. והוון תלמידיו יתבין תנין קמוי. אמר להם עמדו וברחו שמא תיכוו בגחלת. אמרו ליה "בין לקטול בין לחיי אנן עמך ולא נשבקך" - בין למיתה בין לחיים אנו עמך ודבוקים בכך ולא נעזבך (עץ יוסף; מתנות כהונה)

מדרש רבה פ' אמור פכ"ח (פכ"ג, י"א הוצאה ישנה)

הקשיבו, אנו נגיד את זה לרבי שלושה פעמים. זה הולך להיות רק חמשה מילים, ראשית אני יאמר זאת ואזי נחזור ע"ז כולנו יחד. חמשת המילים הם "לא ניפרד ממך, אנו עמך!" ומשמעותן היא - אנחנו לא נפרדים ממך רבי, אנחנו איתך, והרבי ייקח אותנו מהגלות בקרוב, לא עוד משחקים, אנו חייבים לסיים את זה וזה מה שאנו עומדים לעשות. אם כן ילדים בואו כולנו יחד נאמר:

"לא ניפרד ממך, אנו עמך!" שוב: "לא ניפרד ממך, אנו עמך!" ובפעם השלישית כדי לתת לכך תוקף של 'חזקה' כפי שהרבי דיבר ע"כ היום "לא ניפרד ממך, אנו עמך!"